UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiæ

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XVIII. Vidua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-80071

Visual Library

reg. 626. Damaſ. reg. 104. Corat. 3. opin. Comm. c. 10. num. 10. intelligendum id erit tum, ſi nimirum malam cauſam habeat, Vult. 1. conſ. Marp. 19. n. 64. quod ſi enim ſuccumbens de intentione aliquid probaſſet, vel ſi religioſa & honeſta, vel juſtam cauſam habuiſſet, ſecus dicendum foret, cap. mulieri 34. de jurejur. c. 2. de oper. nov. nunc. Socin. reg. 181. Fachin. 1. cont. 41. & 42.

III.

Victoria non eſt in advocato, ſed in judice, l. 1. de abolit. dubius enim eſt litis eventus, l. 51. de pecul. nec ſemper laborem ſequitur effectus, c. niſi 10. §. quippe de renunc. nec debet ſe certum aſſerere, ubi certus eſſe non poteſt, c. cum contingat 24. de reſcript. Farin. q. 111. art. 12. numer. 28. Bart. Arg. c. 23. l. de offic. boni advocati. cum victoria litis ſæpe ſit à caſu, l. 6. §. 1. ibi: & caſu obtinuerit. de inoff. teſtam. Obtinent enim quidam victoriam litis non tantum juſtitia vel Legis auxilio, ſed etiam gratia, l. denunciaſſe. 17. §. 6. ad L. Jul. de adulter. cum poſſet reus & inimicitiis opprimi vel falſis argumentis teſtibusque ſubornatis apud præſidem gravari d. §. 6. imo etiam is, qui malam cauſam habet, poteſt tamen caſu obtinere, l. poſthumus 6. §. 1. de inoff. teſtam. Unde & Dd. ſententiam judicis ſive bonam ſive malam inter caſus fortuitos enumerant. Et viciſſim, qui optimam cauſam habet, poteſt aliquo caſu ſuccumbere: caſum intellige, non tantum ſordes, gratiam vel fortè imperitiam judicis, ad facti circumſtantias non ſatis prudenter attendentis, l. ſi per imprudentiam 51. de Evict. l. 67. de fidejuſſ. l. 65. §. cum Prætor. 2. ad SC. Trebell. Ant. Fab. ad l. 8. §. 1. de condict. ob turp. cauſ.

IV.

Victo debetur miſericordia, dummodo non timeatur turbatio futura, cap. noli. 23. q. 1.

V.

Vincitur utiliter, cui licentia peccandi tollitur, c. paratus in fin. 23. q. 1.

VI.

Vincens vincentem te multo magis vincit te, l. de acceſſionib. 14. §. & ſi mihi pignori 3. ff. de diverſ. & temporal. præſcript. l. æquiſſimum. 5. ff. ad Tertull. gloſſ. verb. proximis. in auth. defuncto. C. ad Orfic. Socin. conſil. 212. in princ. lib. 2. ubi declarat per plures caſus, Roman. conſil. 383. In propoſito caſu. verſ. ſecundo principaliter. lib. 2. Caſtrenſ. conſil. 2. col. penult. in princ. verſ. eodem ergo modo. lib. 2. Thom. de Thomaſſet. in floribus legum, reg. 282. Everhard. in topic. legal. loco 67. Alexand. Raudenſ. de ſucceſſ. Regni Portugall. reſponſ. 2. num. 117. Surd. conſil. 125. num. 14. & conſil. 138. num. 18. & 19. & conſil. 416. num. 2. & 26. ubi declarat latè Card. Tuſch. pract. concluſ. tom. 8. lit. P. concl. 208. per totam. Cardin. Mantic. de conject. ultim. volunt. lib. 10. tit. 7. num. 6. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 154. num. 36. & cap. 157. n. 2. Narbona l. 59. gloſſ. 1. num. 30. & 41. tit. 4. lib. 2. Recop. (Carpzov. 2. p. conſt. 28. def. 175. num. 7. Rauchbar. p. 1. quæſt. 4. num. 12.

Intellige, quando ille, qui te vincit, & tu eſſes is, ejusdem generis, rationis, ordinis, ut declarat Oldr. conſ. 198. Circa primum col. 2. num. 6. verſ. ad brocardicum, ubi pariter intelligit procedere, quando ego, qui vinco te, habeo cauſam à te, quia ſi vinco te, multo magis alium, quem tu vincis. Intellige etiam, ubi victus vincitur ex eodem jure, non autem ex diverſo, ut fuit deciſum in Rot. apud Farinac. deciſ. 59. numer. 2. in fin. p. 1. recent.

Limita in diverſo caſu, quia ſi vinco te ad capillos, tu vincis alium ad brachia, non vincam ad taxillos, vel brachia illũ, quem tu vincis. Bart. in l. Cornelius. col. 2. verſ. veni ad ultimam. ff. qui potior. in pignore habeantur, quem refert Cardinal. Tuſch. d. lit. V. concl. 208. num. 13. ubi num. 15. poſt Oldr. loco proximè cit. limitat etiam in diverſo genere, diverſa ratione, & diverſo ordine; ac n. 16. poſt Ang. conſil. 252. limitat quoque, quando non eſt eadem ratio excluſionis in omnibus.

An autem, & quando procedat hujusmodi Axioma in ſucceſſionum, & aliorum actuum materia? Vide Covarr. lib. 1. variar. cap. 7. num. 3. verſ. item adverſus. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 5. num. 16. Gabr. commun. lib. 4. tit. de ſucceſſ. ab inteſt. concluſ. 4. Philip. Port. lib. 3. reg. 27. Decian. conſil. 13. num. 38. lib. 3. & conſil. 58. num. 20. lib. 5. Cardin. Mantic. de conject. ultim. volunt. lib. 10. tit. 7. num. 6. Menoch. conſil. 4. numer. 33. & conſil. 126. num. 25. & conſil. 234. num. 16. Caſtill. lib. 3. quotidian. cap. 30. per totam. Mangil. de imput. quæſt. 86. num. 13. verſ. præterea dicta regula non procedit.

CAP. XVIII.
Vidua.

Axioma I.

Vidua cenſetur in priori matrimonio tamdiu ſtare, quamdiu alteri non eſt nupta, l. fin. C. de bon. quæ lib. Vidua enim viva imago viri defuncti remanet, Gutierez. lib. 2. canon. q. 12. num. 2. Azeved. lib. 6. tit. 1. leg. 1. num. 93. Cæſar. Bart. decad. 129. num. 33. Pfeil. conſ. 78. num. 161. cent. 1. Unde etiam domicilium, forum & familiam retinet, quamdiu ſtatum vidualem ſervat, Paurmeiſter 2. de juriſdict. c. 9. num. 42. Schrader. de feud. p. 9. c. 2. num. 5. Zanger. de Except. c. 1. num. 57. p. 2. Guid. Papæ deciſ. 339. n. 2. Cephal. conſ. 520. num. 48. lib. 4. & in matrimonio perſeverat, l. fin.

C. de

C. de bon. matern. l. fin. C. de V. S. l. 1. §. 7. verſ. Exactio. C. de rei uxor. act. Faber in C. l. 9. tit. 28. defin. 22. num. 12. Palvez. de majorit. p. 1. q. 51. numer. 34. Cephal. conſ. 423. num. 68. lib. 3. Amat. deciſ. 72. numer. 17. Gvid. Papæ decad. 349. num. 2. qua ratione fictè eam tantum in mariti proximè defuncti matrimonio exiſtere dicitur, l. fin. C. de bon. matern. Vult. 3. conſ. Marpurg. 34. num. 170. vid. l. 13. C. de legitim. hæred. Bœkel. de public. judic. disqviſ. 5. num. 18. ita vidua nobilis ex privilegio benè nobilitate fruitur, ac retinet privilegium, neque ad tributa plebejorum atque collectas alias inceſſitur, Tiraq. de nobilit. cap. 181. num. 5. In foro tamen Saxonico marito mortuo ad ſtatum nativitatis & familiæ eam redire ex Landrecht. l. 3. artic. 45. aſſerit Bœkel. de public. judic. disqviſ. 5. n. 18.

Declara, hoc brocardicum non eſſe accipiendum reſpectu ipſius matrimonii, ſiquidem id morte eſt ſolutum, unde nec uxor amplius, ſed vidua defuncti dicitur: verum reſpectu conſequentium nonnullarum qualitatum, retinet namque vidua honorem, dignitatem, forum, domicilium & privilegia mariti, l. fœminæ 8. ibi: fœminis enim. de Senator. Finckelthuſ. diſſ. feudal. 10. contr. 12.

II.

Vidua dicitur, cujus vir mortuus eſt, c. vidua. pen. diſtinct. 34. Abbas in c. ex tenore. in fin. de for. compet.

Intellige propriè & in ſtricta ſignificatione, improprie enim quælibet virum non habens vidua dicitur, l. malum 242. §. viduam. 3. ff. de V. S. Unde & mulierem illam, quæ virum habet inutilem ſibi, vel abſentem, poſt gloſſ. in l. fin. in verb. orbitantes. C. de plagiariis annumeravit Bald. ibid. vid. Conſ. Arg. 1. Conſ. 46. n. 13.

CAP. XIX.
Vigilantes, Vigilantia, Curioſitas.

Vigilantia nunquam culpabilis eſt: Vigilantibus enim jura ſcripta ſunt, l. pupillus. 24. in fin. quæ in fraud. credit. l. ſumma. 21. verſ. ſed et ſi in fin. pr. de peculio. ſed imo aliquando etiam neceſſaria eſt curioſitas, daß man etwas grittlicht iſt. Sic enim curioſos eſſe creditores oportet, in quam rem ſcil. mutuam pecuniam rogentur: alioquin per incuriam vel non curantiam eis perſæpe fraudi foret, l. 8. §. ſi ſic accepit. de in rem verſ. l. ult. de Exerc. act. Sic & curioſos oportere eſſe emptores ait l. 2. C. de furt. vid. Cujac. in recit. ad l. 5. C. de furt. pag. 636. C.

CAP. XX.
Vigor.

Vigor non ſit rigidus in judice, nec manſuetudo diſſoluta, cap. ex parte 7. extr. de teſtib.

CAP. XXI.
Vilitas.

Axioma I.

Vilitatem rei familiaris detegere incongruum eſt, l. 2. C. quando & qui part. lib. 10. Dominic. in cap. quanquam §. cæterum. in fin. de Uſur. in 6. Ludov. Gomez. ad §. item Serviana. Inſtit. de action. n. 30.

II.

Vilibus & indignis portæ dignitatis non patent, c. inter. 11. ext. de Exceſſ. Prælat. unde etiam nec vilibus teſtibus creditur, c. tam. 33. extr. de teſt. neque etiam tales contra Clericum pro teſtibus recipiuntur, c. ex parte 7. extr. de teſtib.

CAP. XXII.
Vinculum.

Axioma I.

Vincula duo fortius ligant, quam unum. Auth. itaq; C. comm. de ſucceſſ. gl. in c. verum. de Condit. appoſit. l. pen. §. ſi vero. C. de adopt. cap. 1. extr. de Treug. & Pac. Bald. in l. 1. col. pen. C. de furt. Anton. Natta conſ. 74. num. 6. Johan. Petr. Surd. conſ. 31. num. 6. Johann. Gœdd. 1. Conſ. Marp. 28. n. 68. Duplex enim vinculum cauſa alicujus rei efficaciſſima eſſe ſolet ad aliquid operandum, ſi præſertim accedat ad illiud, quod aliàs per ſe non parum operaretur, arg. §. ſi vero pater naturalis. Inſt. de adopt. ubi Angel. Faber, Bart. & Dd. in l. baliſta. ff. ad SC. Trebell. ita duas rationes unam vincere refert Bald. in l. pater filium num. 6. C. de inoff. teſtam. & fortius eſſe jus, quod duabus firmatur radicibus, quam una ſola, addit Schurff. conſ. 91. præmiſſa num. 4. cent. 1. Weſenb. 2. conſ. 82. num. 18. ubi hoc & in materia ſucceſſionis obtinere ait per §. 1. Auth. de Conſ. & uterin. Auth. itaque C. Commun. de ſucceſſ. Auth. ceſſante Auth. poſt fratres. C. de legitim. hered. §. reliquum. §. his autem. in Auth. de hered. ab inteſtat. ubi ſtatuitur, quod nedum fratres utrinque conjuncti, ſed horum etiam filii excludant fratrem conſanguineum utpote à patre tantum, & ſic uno ſolum à latere conjunctum, quod & fuſius probant Mattheſilan. de ſucceſſ. ab inteſtat. art. 3. princ. num. 8. 9. 10. 14. & 15. Anton. Roſell. in eod. tract. n. 88. pag. m. 717.

II.

Vincula ubi paria ſunt, primum tenet, ſecundum non obligat, c. ſicut 22. extr. de ſponſal & niſi fortius vinculum ſuperveniat, juramentum primo factum ſervandum d. c. 12. de ſponſ. Vinculum enim fortius ſemper rumpit minus, c. veniens. 13. extr. eod.

CAP. XXIII.
Vindicatio.

Axioma I.

Vindicari iterum non debent crimina ſemel dimiſſa, c. de his 6. extr. de accuſat.

II. Vin-